

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2025-104

3.2.2025

Gjensidige Forsikring ASA

Motorvogn

Motorhavari – brudd på sikkerhetsforskrift – informasjon i forsikringsbeviset – fal. § 3-1.

Sikrede meldte om bilskade etter et motorhavari. Foretaket avkortet erstatningen med 100 % pga. brudd på sikkerhetsforskriftene om at "Produsentens forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold skal følges". Foretaket viste i den forbindelse til at det ikke var utført service på tre år. Sikrede var uenig og hevdet han var lite å laste for et slikt brudd, idet han hadde vært i god tro da han hadde levert bilen på verksted, og antatt at serviceintervallene var overholdt og nødvendig service utført. Han hevdet forsikringstilfellet heller ikke skyldtes brudd på sikkerhetsforskriften, idet det var en kjent feil på aktuelle biltype at det var et svakt punkt i oljepumpen. Han viste også til at oljepumpa lå vanskelig til inne i motoren, og at den ikke var en del av bilens serviceprogram før bilen hadde gått 240 000 km. Foretaket fastholdt avkortningen og hevdet innholdet i aktuelle sikkerhetsforskrift var informasjon bileier allerede hadde og enkelt kunne gjøre seg kjent med ved å lese bilens brukermanual. I tillegg hevdet foretaket at bilmodellen meldte i display når service/oljeskift måtte utføres. Sikrede var uenig og viste til at han ikke hadde fått noe slikt varsel før uhellet inntraff, samt at foretaket skulle informert om at bilmodellen hadde en kjent svakhet i motoren. Nemndas flertall kom til at foretaket ikke kunne påberope brudd på den aktuelle sikkerhetsforskriften og viste til at foretaket ikke hadde informert om at "foretaket på forespørsel vil gi forsikringstakeren et eksemplar av den forskriften det er henvist til", samt at foretaket ikke hadde sannsynliggjort at sikrede var kjent med de forskriftene som her var ment å utgjøre sikkerhetsforskrifter under forsikringsavtalen. Flertallet påpekte videre at referansen til "forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold (servicer)" var upresis.

Saksfremstilling

Saken gjelder krav om dekning for skade på bil og spørsmål om foretaket kan avkorte 100 % pga. brudd på sikkerhetsforskrifter.

Sikredes Ford Focus (2014-modell) var forsikret med Bil Pluss forsikring. Forsikringsbeviset for forsikringsperioden fra 1.5.23 anga avtalt kjørelengde med 16 000 km, kilometerstand per 11.3.00 med 90 000, og at den ikke måtte overstige 156 300 pr. 1.5.24.

Forsikringsbeviset anga videre:

Hva du/sikrede må gjøre for å forebygge skader - Sikkerhetsforskrifter

-
- Produsentens forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold (servicer) skal følges og kunne dokumenteres
-

Ellers kan retten til erstatning bortfalle helt eller delvis (forsikringsavtaleloven § 4-8).

Foretaket mottok 28.12.23 melding om at bilen hadde fått motorhavari under kjøring. Bilen ble fraktet til verksted B, hvor det ble avdekket feil på oljepumpen. Skaden ble etter besiktigelse 12.1.24 taksert til kr 16 282 inkl. mva. I foretakets takstrapport fremgikk det at bilens kilometerstand var 136 542, og det var notert følgende:

Bil kom på berging pga det hadde vært ulyd/bankelyd fra motor, og den hadde stoppa.

Kontrollert bil. Kakle/rådelyd fra motor. Høres ikke bra ut.

Kontrollert oljetilførsel til turbo - kjem litt lite. Demontert oljefilter for å komme til oljetrykksbryter. Målt oljetrykk .

Først var det 4 bar - då gjekk motor stille. Stod og gjekk litt, så falt trykk til 0,2 bar og ulyd kom tilbake.

Ekspansjonstank var tom for kjølevæske. Har fylt på - virker som det er litt trykk i system, men kan vera luft. Vil ikke kjøre bil for lenge.

Her bør ein begynne med å kontrollere oljepumpe - mistenker tett oljesil. Anten reingjere eller skifte oljepumpe. (i taksten er det tatt med skifte)

OBS! Kan vera meir feil på bilen!

Foretakets takstmann noterte 18.1.24 at:

Jeg har forespurt verksted om dokumentasjon på utførte servicer de 3 siste årene. Får følgende svar:

Hverken eg eller kunde finner noko dokumentasjon for servicer dei manglende år. Han har hatt bilen hos merkeverksted og trudd at det blei gjort ifølge han. [...]

Jeg mener feil som beskrives i noteringer på takst angående dårlig oljetrykk og mulig defekt oljepumpe eller tett sugesil til pumpa har en direkte sammenheng mellom det at olje og filter ikke er skiftet. Her har vi en dekningsmessig maskinskade hvor sb må vurdere avkortning ut fra krav til service. Siste service et tatt i 2020 så det er veldig lenge på samme olje.

Dokumentasjon for bilens "Servicehistorikk" viste at serviceintervall for bilen var "Hver 20000 KM eller 12 måneder (det som kommer først)", at dato for neste service (6 år/120 000 km) var satt til 13.3.21 eller ved kilometerstand 11 636, at det var utført service 18.7.19 da bilen var gått 80 537 km og deretter 11.9.20 da bilen var gått 96 362. Ved sistnevnte service sto det:

Planlagt service fullført

5 år (100000 km)

Lakk -og karosserikontroll

Utbedring nødvendig

Andre relaterte saker

Ingen utestående servicetiltak

Utskifting av olje og oljefilter

Foretaket informerte 19.1.24 sikrede om at skaden skyldtes feil på oljepumpe som dets takstapparat mente kunne ha sammenheng med manglende utført service fordi siste dokumenterte service var i 2020. Foretaket anførte at dette var brudd på sikkerhetsforskriften om at "Produsentens forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold skal følges", og det informerte om at et slikt brudd, eventuelt kombinert med grov uaktsomhet, kunne medføre at erstatningen ble redusert eller falt bort iht. fal. § 4-8 og § 4-9. Foretaket hadde enda ikke tatt stilling til dette og ba sikrede ta kontakt om han hadde opplysninger av betydning for saken.

Foretakets takstmann noterte 7.2.24 at bilen var kjørt ca. 40 000 km siden sist service, og at "Dette er nok veldig sannsynlig årsak til at feil oppstår".

Foretaket avkortet 16.2.24 erstatningen med 100 %, informerte om sikredes klagemuligheter og begrunnet avkortningen med følgende:

Vi viser til ovennevnte skade og tidligere kontakt i saken, blant annet vårt brev av 19.01.24, der vi informerte om følgene for brudd på sikkerhetsforskriftene.

Det fremgår av de opplysningene vi har mottatt at det ikke er utført service på tre år.

Dette innebærer at det foreligger brudd på vilkårenes bestemmelser/sikkerhetsforskrift.

I vilkårene står det følgende:

- Produsentens forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold skal følges

Brudd på en sikkerhetsforskrift, eventuelt kombinert med grov uaktsomhet kan i henhold til forsikringsavtalelovens § 4-8 og § 4-9 medføre at erstatningen blir redusert eller faller bort.

Som en følge av dette og med hjemmel i Forsikringsavtalelovens § 4-9, er det besluttet at erstatningen skal avkortes med 100% Skadene beløper seg totalt til kr 4282,- etter fradrag av eventuell egenandel. Vi presiserer at dersom det kommer tillegg i taksten vil ikke avkortningen bli den samme, og vi vil måtte ta en ny vurdering. Avkortning 100% er basert på taksten som foreligger pr nå.

Sikrede påklaget avgjørelsen 13.3.24. Han hevdet han var lite å laste for brudd på sikkerhetsforskriften. Han hadde vært i god tro da han hadde levert bilen på verksted, senest i juli 2023, og da antatt at serviceintervallene var overholdt og nødvendig service utført. Han hevdet forsikringstilfellet ikke skyldtes brudd på sikkerhetsforskriften, men et svakt punkt i oljepumpen som var en kjent feil på denne biltypen. Dette var gjenstand for gruppesøksmål mot Ford. Videre viste han til at mekanikere og bilkyndige hadde opplyst at oljepumpa lå vanskelig til inne i motoren og ikke var en del av bilens serviceprogram før serviceintervallet for oljepumpa, som var satt til 240 000 km, mens hans bil hadde kjørt 136 000 km. Hadde service blitt utført i 2023, så ville det ikke påvirket skaden som oppstod. Sikrede var også uenig i taksten på kr 16 282 som foretaket hadde lagt til grunn for avkortning. Han hevdet det ville koste ca. kr 20 000 å skifte oljepumpa, men at det var mulig at dette hadde skadet motoren, og det ville koste opp mot kr 100 000 om motoren måtte skiftes.

Foretakets kundeombud fastholdt 22.3.24 foretakets avgjørelse iht. fal. § 4-8 etter å ha drøftet saken på ny med sin biltekniske avdeling. Det viste til sikkerhetsforskriften om at "Produsentens forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold (servicer) skal følges og kunne dokumenteres" og ga videre bl.a. følgende begrunnelse:

Det fremgår av sakens opplysninger at det ikke er fremlagt dokumentasjon på at bilen har vært inne og fulgt produsentens serviceprogram. Du anfører imidlertid du at bilen har vært på merkeverksted flere ganger, og vi oppfatter deg slik at du mener dette må likestilles med service. Verksteder brukes til mye annet enn kun å utføre service på biler, og når dokumentasjon på utført service ikke foreligger er sikkerhetsforskriften objektivt sett er brutt, noe som åpner for avkortning i erstatningen.

[...]

Vi ser av klagen at du har vært bileier i mer enn 20 år. Det vil være naturlig at du i den sammenheng har satt deg litt inn i hva som kreves av vedlikehold med hensyn til service når man eier bil. Du som forsikringstaker har en plikt til å sette deg inn i forsikringsvilkårene, og ville ved gjennomgang av sikkerhetsvilkårene uansett fått en oppfordring til å sette deg inn i bilens serviceintervaller.

Kundeombudet mener med bakgrunn i dette at du burde hatt en oppfordring til å sjekke ut forholdet rundt service, hva og når dette skulle utføres. Vi mener videre at du som bileier har vært mer enn lite å legge til last for ikke å ha fulgt opp serviceintervallene.

Du informerer om at bilen har vært på merkeverksted, senest i juni/juli 2023. Bakgrunnen for dette verkstedbesøket var å utbedre feil vist på EU-kontroll. En EU-kontroll er pålagt for å påse at et kjøretøy er skikket til å kjøres på veien, men gir ikke en fullstendig tilstandsrapport. Dersom du mener du har avtalt service med verkstedet da du hadde bilen inne og det nå viser seg at de ikke har utført avtalt service, må du ta dette opp med verkstedet.

[...]

Originalservice (serviceintervaller) garanterer at bilen holdes i god stand og at nybilgarantien fremdeles gjelder. Serviceintervaller bestemmes av bilens produsent, og går etter år eller etter en bestemt kjørelengde, for eksempel etter 20 000 km, eller 12 mnd – avhengig av hva som måtte inntreffe først. En slik service tas for å avdekke og forhindre fremtidige reparasjonsbehov. Det er du selv som er ansvarlig for å overholde serviceanbefalingene på bilen.

Kundeombudet mener at motorhavari kan knyttes direkte mot manglende service satt av forhandler. At det foreligger et svakt punkt på motoren i denne typen bil, er riktig – men dette gjør det desto viktigere å følge opp servicene, så eventuelle svakheter kan oppdages for å unngå skade. Det er her spesielt viktig at intervall for oljeskift ikke overskrides. Her har bilen kjørt ca 40 000 km siden forrige service for tre år siden, og det har ikke blitt dokumentert at oljen har blitt skiftet i mellomtiden. Det foreligger altså en direkte årsakssammenheng mellom skaden på ditt kjøretøy og manglende oljeskift/service.

At det er et eget serviceintervall på oljepumpen som er satt til 240 000 km er korrekt, men denne tilleggsservicen er for at det skal skiftes reim på dette intervallet. Denne servicen har således ingenting å gjøre med bilens oppgitte serviceintervaller, men er vedlikehold som skal utføres utover normalt serviceprogram. At bilen din ikke har kjørt til 240 000 km, er følgelig ikke relevant i denne sammenheng.

Kundeombudet legger etter dette til grunn at det er årsakssammenheng mellom bruddet på sikkerhetsforskriften og skaden.

Betingelsene for avkortning etter Forsikringsavtaleloven § 4-8 er etter dette til stede og spørsmålet er da avkortningens størrelse. Du hadde et enkelt handlingsalternativ ved at du kunne ha fulgt opp servicene så ut fra skyldgraden, skadeforløpet og forholdene ellers er vi derfor enige med selskapet i at en avkortning på 100 % i skadeoppgjøret kan finne sted. Dersom det viser seg at skaden er vesentlig mer omfattende enn det den nå synes å være, har imidlertid selskapet sagt at de vil vurdere avkortningsprosenten på nytt.

Siste punkt i klagen din gjelder Gjensidiges utgangspunkt for avkortning. Gjensidige har lagt til grunn taksten på kr. 16 282. Reparasjonskostnader utover dette er ikke bekreftet. Dette er en skade hvor omfanget *kan* bli større enn det som er taksten i dag, dersom det skulle vise seg at det har oppstått følgeskader. [...]

[...]

Vi har fått opplyst fra skadeavdelingen at de er enige med deg i at dersom skaden har ført til et totalhavari på motor, vil det nok ikke være lønnsomt for deg å reparere kjøretøyet. Skadeavdelingen gjør i den forbindelse oppmerksom på at Gjensidige etter vilkårene ikke legger til grunn en sum over markedsverdi, som her er ca 60 000 kr. Det legges altså ikke til grunn høyere sum enn hva den faktiske takstrapporten i skadesaken tilsier.

Sikrede sendte 20.6.24 klage til Finansklagenemnda.

Sikrede krever dekning for bilskaden og bestrider at skaden har sammenheng med manglende service, men at det er en feil med motormodellen (svakhet ved oljepumpa). Feilen er omtalt i artikler som uttaler at motoren uten forvarsel mister oljetrykket, og at bilen stopper, som er samme feil sikrede opplevde. Ved service ville verkstedet ha skiftet olje og oljefilter, men ikke fjernet bunnpanna og utført service på/skiftet selve oljepumpa der feilen lå, idet serviceintervall for oljepumpa først er ved 240 000 km. Det kom ikke varsel om service/oljeskift eller lavt oljetrykk før motorhavariet. Dette tilsier at det er en motorfeil som omtalt. I instruksjonsboken står det at man "bør" levere bilen til service og sjekke nivå på motorolje, og at det er forskjell på "bør" og "må". Sikrede visste ikke at hans bil var særlig utsatt for motorhavari og hevder foretaket, som kjente til det, skulle informert om det.

Forsikringsforetaket anfører at 100 % avkortning i erstatningen som følge av brudd på sikkerhetsforskriftene er korrekt og viser til tidligere begrunnelser, herunder gitt av kundeombudet 22.3.24. Foretaket mener fal. § 3-1 tredje ledd ikke kommer til anvendelse, da informasjonen i sikkerhetsforskriften om at "Produsentens forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold skal følges ...", er informasjon bileier allerede besitter og enkelt kan gjøre seg kjent med ved å lese bilens brukermanual. I tillegg vil eier av biltypen (Ford Focus) få melding i display når service/oljeskift må utføres.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretaket kan avkorte erstatningen for bilskaden med 100 %.

Finansklagenemnda Skades flertall, Trine-Lise Wilhelmsen, Alexander Venås og Fanny Helle, bemerker:

Flertallet mener sikrede må gis medhold.

Sikredes forsikring inneholder følgende sikkerhetsforskrift:

Hva du/sikrede må gjøre for å forebygge skader - Sikkerhetsforskrifter

-
- Produsentens forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold (servicer) skal følges og kunne dokumenteres
-

Ellers kan retten til erstatning bortfalle helt eller delvis (forsikringsavtaleloven § 4-8).

Det følger av fal. § 3-1 annet ledd bokstav c at foretaket kan henvise til sikkerhetsforskrifter gitt av andre, men at det i så fall skal "opplyses at foretaket på forespørsel vil gi forsikringstakeren et eksemplar av den forskriften det er henvist til". Foretaket henviser i forskriften til "produsentens" "forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold (servicer)", men angir ikke at sikrede kan få denne forskriften på anmodning. Ifølge fal. § 3-1 tredje ledd kan foretaket i så fall kun påberope seg forskriften "dersom forsikringstakeren eller sikrede likevel var kjent med vilkåret".

Foretaket viser til at informasjon fra produsenten er noe bileieren allerede besitter, og at bestemmelsen i fal. § 3-1 tredje ledd derfor ikke gjelder. Det er uklart for flertallet om foretaket mener at bestemmelsen overhodet ikke gjelder anvisninger fra produsenten, eller om situasjonen er at forsikringstakeren "likevel var kjent med vilkåret". Det følger klart av NOU 1987.24 s. 56 at referansen til "forskrifter gitt av andre" også gjelder for forskrifter gitt av «produsent», og at bestemmelsen om at foretaket skal opplyse om at forskriften kan utleveres på anmodning også gjelder slike forskrifter.

Flertallet er enig i at en bileier normalt vil være i besittelse av produsentens anvisninger. Dette behøver imidlertid ikke være tilfelle, og det følger også av bestemmelsen at det ikke er spørsmål om sikrede er i besittelse av disse forskriftene, men at han "var kjent med vilkåret". Dette er i nemndspraksis tolket slik at sikrede må ha positiv kunnskap om at vilkårene fungerer som sikkerhetsforskrift og om konsekvensene av at forskriftene ikke følges, jf. FKN 2010-048 og 2020-948, vedrørende den tidligere tilsvarende bestemmelsen i fal. § 2-2 tredje ledd. Flertallet kan ikke se at foretaket har sannsynliggjort at sikrede var kjent med de forskriftene som her er ment å utgjøre sikkerhetsforskrifter under forsikringsavtalen.

Flertallet peker også på at referansen til "forbedringsprogram og anbefaling om vedlikehold (servicer)" er upresis. Det er uklart for flertallet hva som ligger i formuleringen "forbedringsprogram" og også hvilken type vedlikehold som skal fungere som sikkerhetsforskrift. Hele den aktuelle "Instruksjonsboken" er fremlagt, og den utgjør totalt 300 sider. Kapitlet om "Vedlikehold" utgjør 20 sider. Flertallet kan ikke se at instruksjonsboken gir sikrede den informasjon han trenger for å vite hva som utgjør sikkerhetsforskrift under forsikringsavtalen.

Foretaket viser til at det også følger et servicehefte med bilen som angir anbefalte serviceintervaller. Flertallet mener at om det var serviceintervallene som angitt i serviceheftet som skal utgjøre sikkerhetsforskriften, måtte dette vært bedre presisert i forsikringsbeviset.

Foretaket har på anmodning gjort det klart at det ikke anfører at sikrede har utvist grov uaktsomhet, jf. fal. § 4-9, selv om bestemmelsen er nevnt i avslagsbrevet. Flertallet tar derfor ikke

stilling til om sikrede har utvist grov uaktsomhet.

Erstatningsberegningen må ta utgangspunkt i den fremlagte takstrapporten på kr 16 282. Sikrede hevder foretaket må legge til ytterligere kr 100 000 basert på priser han har innhentet for ny motor, men sikrede har ikke fremlagt noen dokumentasjon som sannsynliggjør at kostnadene for reparasjon av skaden vil overstige taksten.

Nemndas mindretall, Trine Vøien og Elisabeth Okkenhaug, bemerker:

Mindretallet er av en annen oppfatning av sakens problemstillinger knyttet til fal. § 3-1 annet ledd bokstav c, og hvorvidt sikkerhetsforskriften er presis nok.

Forholdet til fal. § 3-1 annet ledd bokstav c

Vi er ikke enige i flertallets forståelse av uttalelser i forarbeidene til daværende § 2-2 tredje ledd. De aktuelle avsnittene i NOU 1987:24 s. 55-57 er følgende:

Annet punktum stiller nærmere krav til hvordan sikkerhetsforskrifter må gis. Bestemmelsen sonderer mellom forskrifter som er gitt av andre enn selskapet, f.eks. offentlig myndighet, og forskrifter som selskapet selv har oppstilt. De siste må alltid gjengis i full tekst i de dokumenter som selskapet tilstiller forsikringstageren. For regelsett som er oppstilt av andre enn selskapet vil imidlertid et slikt krav ofte være overflødig. I næringsforsikring, f.eks. ved forsikring av skip eller industrianlegg, vil det gjelde et stort antall offentlige forskrifter om hvordan forsikringsgjenstanden må behandles, og forsikringstageren selv vil være den nærmeste til å kjenne slike forskrifter. Også i forbrukerforsikringer er det en del offentlige forskrifter som det er rimelig å kreve at alle kjenner, f.eks. trafikk- og kjøreforskriftene og de sentrale forskrifter om peis, pipe og elektriske anlegg. Tilsvarende vil kunne gjelde for regler som er satt opp av halvoffentlige institusjoner eller av private. Det vil f.eks. kunne være rimelig å kreve at forsikringstageren setter seg inn i regler som produsent eller leverandør har satt opp for bruk av forsikringsgjenstanden.

og

Selv om en forskrift som andre enn selskapet har fastsatt i og for seg er av en slik art at alle bør kjenne den, får forskriften – for den enkelte – en alvorligere karakter når den gjøres til en del av forsikringsavtalen. Bl a blir det meget viktig å kjenne det nøyaktige omfang av de plikter som følger av forskriften. I *tredje punktum* er det derfor bestemt at selskapet – utenfor næringsforsikring – på forlangende skal gi forsikringstageren et eksemplar av en forskrift som det er henvist til. En tilsvarende service er ikke påkrevd ved forsikring i tilknytning til næringsvirksomhet; her vil (eller i hvert fall bør) forsikringstageren ha mulighet for selv å orientere seg om det regelverk som gjelder for hans virksomhet.

Vi mener det har formodningen mot seg at lovgiver har ment å trekke eksemplet "regler som produsent eller leverandør har satt opp for bruk av forsikringsgjenstanden" så langt som flertallet legger til grunn. Anbefaling om vedlikehold er etter mindretallets oppfatning noe annet enn "regler ... satt opp for bruk av forsikringsgjenstanden" som det her vises til. I det andre avsnittet vi har inntatt over, vises det også til "forskrifter" som andre har fastsatt, og at foretakene på forlangende skal gi forsikringstaker et eksemplar av "en forskrift som det er vist til". Begrepet "forskrift" benyttes også i lovbestemmelsen. Etter vår oppfatning blir det å trekke det for langt dersom foretakene ut fra dette skal plikte å tilby og fremskaffe/formidle vedlikeholdsanbefalinger til en forsikret gjenstand i forsikringsbeviset – i dette tilfellet en motorvogn – for at en sikkerhetsforskrift som omhandler vedlikeholdsanbefalinger skal kunne påberopes av foretaket.

Til dette kommer også at serviceintervaller til biler er avhengig av modell og merke, og intervaller kan fremgå av servicehefte i papirform eller servicehefte som ligger digitalt – men i tillegg finnes det også bilmodeller hvor bilen selv gir beskjed om når det er behov for service ut fra kjøremønster og bruk, og uavhengig av tid/kjørelengde. (ref Hvor ofte må man egentlig ha service på bil? | NAF "En del moderne biler har ikke faste serviceintervaller, men skal på service når bilens elektronikk har registrert at kjørelengde, kjøremåte eller lignende gjør det nødvendig. Servicelampen som tennes i dashbordet indikerer at du bør bestille tid hos et verksted.") Dette

belyser etter vårt syn at vedlikeholdsanbefalinger ikke er det samme som regler/forskrifter for bruk som er ment å favnes av fal. § 3-1 annet ledd bokstav c.

I foreliggende sak var det i henhold til serviceheftet faste intervaller for service ut fra tid/antall kjørte km. I tillegg var behov for service også varslet denne kunden via bilens systemer med en varselslampe. Sikrede hadde følgelig fått direktebeskjed via bilens systemer om at det var behov for service – og det må legges til grunn at dette gjøres ut fra produsentens anbefalinger om serviceintervall. Ut fra dette kan det også anføres at sikrede i dette tilfellet "likevel var kjent med vilkåret" i hht. fal. § 3-1 siste ledd, dvs. hva som var produsentens anbefaling knyttet til service. I et slikt tilfelle får det ikke betydning at foretaket – i henhold til flertallets syn – skulle ha opplyst i forsikringsbeviset om at produsentens vedlikeholdsanbefalinger kunne sendes kunden på forespørsel.

Spørsmålet om sikkerhetsforskriften er presis nok

Service for bil er en svært sentral del av bilvedlikehold, og som også har betydning i andre relasjoner – bl.a. i forhold til garanti. Sikkerhetsforskriften nevner konkret "servicer" i tillegg til det mer generelle "anbefaling om vedlikehold". Mindretallet tar ikke stilling til om en generell henvisning til anbefalt vedlikehold er presist nok, dersom sikkerhetsforskriften ikke viser til konkrete vedlikeholdsoppgaver som sikrede skal foreta seg. Imidlertid er det å få utført "service" på bilen noe konkret – og noe som sikrede også her hadde fått beskjed om var på tide via bilens systemer. Uttrykket "service" er også et svært godt innarbeidet begrep som mindretallet mener alle bileiere forstår betydningen av. Mindretallet er følgelig av den oppfatning at sikkerhetsforskriften er presis nok til å kunne påberopes dersom service ikke er utført.

Avgjørelsen er avgitt under dissens.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Sikrede gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant), Elisabet Okkenhaug (bransjerepresentant), og Alexander Venås (forbrukerrepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).